

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 39

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

Sâmbătă,
1 Octomvr. 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

„Aliluia! El va domni”

Tr. de Petru Truța

Acum vreo treizeci de ani, dr. Lorrimer, prințul predicatorilor americani din generația trecută, a făcut o vizită în Asheville. Vorbind în prima biserică baptistă din acest oraș, el a povestit întâmplarea din ultima noapte de la încheierea Congresului Religioșilor, care s'a ținut la Chicago la prima expoziție mondială. A povestit despre planul care s'a făcut în acea noapte: Creștinismul și Budhismul să-și dispute fiecare meritele și superioritatea divină. Un preot a lui Budha avea să prezinte pretențiile religiei sale și apoi un vestitor al Evangheliei avea să prezinte pretențiile Creștinătății. Dr. Lorrimer spune că niciodată nu s'a rugat pentru ceva mai mult în viața lui, ca pentru acea întrunire. S'a urcat la scaunul său pe platformă, în acea imensă sală și a privit înaintea lui ca peste un mare ocean de capete; galerie după galerie a fost umplută până la înălțimile boltii luminate; el s'a rugat ca niciodată: „Oh! Dumnezeule, ajută pe omul care va vorbi pentru Hristos, ca să vorbească bine”. Descrie pe preotul budhist ca pe un om cu neîntrecut farmec fizic, cu o voce care purta mângâiere în fiecare accent, simțindu-se stăpân peste buna dispoziție a ascultătorilor. După ce s'a asigurat de sine însuși, preotul a prezentat în primul rând jurământul său pentru budhism și apoi cu o îndrăsneală provocatoare el a adâncit penița talentului său în cerneala defăimării și a început să vorbească în cuvinte urâte despre nașterea Fiului lui Dumnezeu. Dr. Lorrimer a spus: „Eu n'am mai putut să rabd. M'am ridicat de pe scaunul meu și am vrut să-l dau jos. Dar un prieten a a-

tins brațul meu și mi-a amintit că păgânul vorbea în propriul sau timp și că omul nostru îi va răspunde. După aceasta, până când preotul păgân sbura pe cele mai mari înălțimi, purtat de însuflețire, dr. Lorrimer a stat și s'a rugat: ca omul care va vorbi pentru Hristos, să vorbească bine. După ce preotul budhist a terminat, se părea că o oaste fără de număr de popor a fost cucerită de el. Atunci s'a ridicat omul care avea să vorbească în numele Creștinătății; el a venit până în fața catedrei și a început să desfășoare un manuscris mare și să citească prezența lui cu privire la Hristos. Abia începuse, când o adiere ușoară de vânt s'a pornit dintr-o parte a ferestrelor deschise, și a aruncat hârtiile tocmai acum aranjate, ale adresei vorbitorului, până la cealaltă parte a sălii. Și omul, care a fost să vorbească pentru Hristos, a mai gângăvit câteva cuvinte și apoi s'a așezat jos în umilință. Dr. Lorrimer a spus că el a crezut cauza pierdută. Domnul lui părea să fie crucificat din nou, și nimănui nu i-a părut. El a plecat capul și a plâns. Inșă a simțit, că o mișcare mare este pe cale să înceapă. Privind în sus și spre fundul sălii, departe, în cea mai înaltă galerie D. L. Moody, puțin mai înainte, a aranjat cinci sute de oameni: corul său bărbătesc; conducătorul lor stătea sus sprijinit de gratii și ridicând bastonul, a strigat: „Isus va domni, oriunde soarele strălucește; Impărăția Sa se va întinde dela țărâm la țărâm până când luna se va mări și nu se va micșora mai mult”. Și cei cinci sute de oameni au început acel cântec ca o proclamație puternică și ca o provocare biruitoare a oamenilor și diavolilor de pe pă-

mânt și din iad. Răsunetul corului mare s'a întins: „Aliluia El va domni!” Atunci, alți, din alte galerii au început să cânte și în balcoanele de mai jos, și orchestra, și sus pe platformă, tot mai mulți au început să cânte cu ei: „Aliluia El va domni”. Dr. Lorrimer spune că a văzut pe preotul budhist căutându-și turbanul și trăgându-se înapoi de pe platformă zicându-și: „Nici eu nu aparțin aici. Credința mea în DUMNEZEU a fost prea mică. Noi am încercat să câștigăm victorie în felul nostru și am pierdut, și însuși Domnul a venit aici jos, și întreaga clădire se mișcă acum ca cea mai mare mulțime de popor pe care am văzut-o vreodată asistând la încoronarea Sa în timpul unui cântec neașteptat”. El s'a reîntors în camera lui, ca să stea în noaptea aceea în rugăciune, și când s'a plecat lângă patul său, în hotel, n'a putut cere dela Dumnezeu nimic. Corul triumfător, din sală, încă străbătea până la urechile sale. Atunci a încetat să se mai gândească la rugăciune. Și-a aplecat capul său pe pernă și a isbucnit în lacrimi de bucurie și a zis: „Binecuvântatule Isus, Aliluia, Tu vei domni!!!”

Noi trăim timpuri foarte grele în aceste zile. Câteodată temelia noastră cea mai puternică pare a se năru. Civilizația noastră întreagă este pe marginea prăbușirii. Noi am dat faliment căutând să facem ceva prin noi. De ce să nu încercăm cu Dumnezeu? De ce să nu-i dăm Lui dreptul de a lucra în inimile noastre și în viețile noastre? El a promis biruință bisericii Sale. Și toată puterea este a Lui.

Farul Creștin

Foaie bisericească baptistă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VI. No. 39 1 Oct. 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decît cu trimiterea banilor
înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blenduziei 4

DELA REDACȚIE

Cu acest număr al FARULUI
am expediat și Mana, celor cari
au abonat.

***

Aducem la cunoștința frăției
ții că telefonul dela redacția FA-
RULUI e suspendat pentru un
timp mai lung. Când se va pune
din nou în funcțiune, vom anun-
ța în FARUL.

***

Rugăm stăruitor pe cei ce ne
trimit bani, să scrie pe dosul cu-
ponului scopul lor.

ANUNȚ

Se anunță tuturor celor ce co-
mandă cărți, registre, hartă, și
orice fel de literatură, că acei ce
ne trimit bani înainte, să adauge
la costul cărților bani pentru
spese de poștă. Cei ce comandă
până la un kilogram greutate,
vor adăuga 20 lei; pentru cei ce
comandă mai mult, lângă costul
cărților, vom adăuga spesele de
transport strict necesare.

Fiecare biserică baptistă tre-
buie să aibă un **registru** nou
pentru înregistrarea membrilor.

Prețul unui **registru** este
120 L. Pentru cei ce coman-
dă mai mult de trei buc. se
dau cu **100 Lei buc.**

Comandați-le cât mai
urgent dela

„Depozitul de literatură”
Arad, str. Fabricii 20.

In Spania. Războiul din Spa-
nia față de nouile stări de lucru-
ri, a trecut pe planul al doilea.
Se anunță totuși de ambele părți,
lupte și înaintări.

STRĂINUL DIN GALILEA

de A. Popovici

„...am fost străin...” (Matei
23:42).

Una din cele mai grele acuzații
aduse de Isus, celor din stânga, va
fi cea din textul nostru.

Isus repetă ideea de străin de
mai multe ori. De pildă, spune:
„vulpile au vizuini... dar Fiul o-
mului n'are unde să-și plece ca-
pul”. „Iată, stau la ușă și bat...”,
etc. El n'a avut loc unde să Se na-
scă, iar în viață, când obosit trimi-
te ucenicii să-l caute loc de găz-
duit, nu-L primește nimeni. Din-
tr'un loc e gonit, dintr'altul tre-
buie să fugă. Iar când voia să Se
roage se duce pe munte sau noap-
tea, intră în grădină. Pentru El
nu a fost loc nici unde să moară,
și în groapa altuia l-a fost mor-
mântul.

În fața cuvintelor de învinuire
ale lui Isus, oricine poate vedea
marea deosebire între iubirea lui
Isus și a noastră, față de noi.
Isus ne iubește mai mult decât
ne iubim noi pe noi înșine. Prin
păcatele noastre suntem pierduți.
Singura scăpare e Isus. Acesta e
și scopul venirii Sale. Iar noi, în
loc să-l deschidem porțile să-L
primim cu bucurie, îi întoarcem
spatele și-L lăsăm afară. Așa ne
vrem noi binele, atât ne iubim
noi.

Iubirea noastră e egoistă, în
timp ce a lui Isus e altruistă. Noi
iubim pe cine ne iubește, sau ne
poate ajuta și dela care putem a-
vea vreun câștig. Isus însă, iu-
bește și pe dușmanul care-l ră-
pește bunurile. Dragostea noastră
e numai pentru binele nostru, a
lui Isus pentru binele altora.

Noi căutăm numai lucrurile
trecătoare, avere, onoare, nume
bun, plăceri, etc. Isus ne-a adus
și e gata să ne dea lucruri veșni-
ce, loc în cer, nume nou, fericire
fără sfârșit, cununa vieții, etc. Ne
iubim noi mai mult, sau Isus ne
iubește mai mult?

Aproape de moarte, Isus spune:
„Ierusalime, Ierusalime... de câte
ori am voit să-ți adun fiii tăi cum
își adună găina puii...” (Mat.
23:37). S'au iubit locuitorii din Ie-
rusalim, sau i-a iubit Isus mai
mult?

Cuvintele din text descriu foar-
te bine **ruina produsă de păcat**.
Una din calitățile divine e com-
pătimirea și simțul milei și îndu-
rării. Acestea le-a avut și omul,
dar prin căderea în păcat a pier-

dut totul și iată-l pe om că pri-
vește cu nepăsare și dispreț chiar,
la un străin și nu-l doare starea
grea a aproapelui.

Pierderea milei și a compătimi-
rii, coboară omul în rândul fiare-
lor. Iar păcatul a umilit omul
până acolo. Priviți pe preotul și
levitul din pilda lui Isus, cu câtă
indiferență și nepăsare trec pe
lângă bietul iudeu rănit și
căzut în drum.

Păcatul pe lângă că ne-a dis-
trus ce am avut mai bun, a să-
mănat vrajbă și dușmănie între
noi și Dumnezeu. Isus e Fiul Său
și totuși îl lăsăm afară străin și
părăsit. Ce dureros e să vezi duș-
mănie între un tată și fiu! Ce
greu e să te gândești că Isus care
a venit să mântuie, a fost și e lă-
sat străin.

Unii nu L-au primit și nu-L
primesc că nu au milă, iar alții
că-I sunt dușmani. Tu de ce nu-L
primești?

**Și la urmă, cuvintele din text
ne fac nevrednici pentru cer.** Nu
va trebui să ne spună Isus că nu
ne poate primi în cer, căci noi în-
șine ne vom simți nevrednici.
Adică cum, noi nu L-am primit
pe El în inima sau coliba noastră,
și El să ne primească în cerul
Său? Cine va avea obrazul la o
astfel de pretenție?

Isus a spus că, ceea ce vreți să-ți
facă alții ție, fă-le și tu la fel.
Vrei să fii primit în cer? Primește-
te-L și tu pe El în inima și în
casa ta!

E atât de greu să nu fii primit
și să fii străin! Și sigur, pentru
Isus, care a venit ca să-L mântuie
pe om, a fost și mai greu când a
fost scos dintr'un loc, iar în altul
neprimit. De aceea spune El, că-
tre ucenici, că, dacă vor fi scoși
dintr'un loc, să scuture praful,
care să fie o mărturie împotriva
lor în ziua judecării.

Cetitorul meu, și pentru tine
Isus, e un străin? Nu ai tu loc în
inimă pentru El? Ce vei spune
tu când vei auzi învinuirea lui
Isus? Te mai gândești să intri în
cer în timp ce tu nu L-ai primit
pe El?

Ascultă, cum la inima ta bate,
bate, bate, tot mereu... și până
când?

Petrubrusianistii

De L. L. Sezonov

Preotul Petru de Bruys, după anul 1104, a devenit cunoscut ca un mare propovăduitor al cuvântului lui Dumnezeu. Timp de 20 de ani a predicat în sudul Franței cu o mare însufletire, botezând mulțimi mari pe mărturisirea credinței lor, denunțând păcatul sub toate formele sale, producând mare neliniște în biserica romano-catolică. Cu toate că a intrat în conflict cu biserica oficială, totuși a reușit mulți ani de zile să-și scape viața și să lucreze nestingherit. În cele din urmă însă, a fost arestat, schingiuit și ars de viu pe rug în 1126.

Tovarășul de lucru în misiune, al lui Petru de Bruys a fost Henry de Lausane, un călugăr și orator eminent. Cuvântul său, se zice că ar muia și o inimă de piatră. Predicile sale au mișcat atât pe preoți, cât și pe popor. În urma predicilor sale înflăcărâte noroadele au fost atrase la învățătura cea nouă și o reformă morală a izbucnit. Concubinajul a fost părăsit, oamenii au început să se căsătorească legal, destrăbălarea a fost complet înlăturată din acele regiuni. Timp de zece ani, Henry a lucrat cot la cot cu Petru. Dar în 1134 e arestat și acuzat de erezie sau învățături false și necreștinești. După un scurt timp e eliberat, ceea ce l-a făcut să se arunce în lucru cu o râvnă și mai mare. În regiunea unde propovăduiau Henry și Petru, au fost trimiși doi din cei mai vestiți misionari catolici cu scopul ca să împiedece cu orice preț mișcarea strănită în urma predicării Cuvântului lui Dumnezeu de acești evangheliști. Scurt timp după aceasta, Henry e din nou arestat, întemnițat și moare în închisoare în anul 1148.

În urma mișcării Petrubrusianiste

În ce constă erezia sau rătăcirea acestor oameni? În Evul Mediu se obișnuia ca omul, care nu

era de acord cu biserica oficială să fie acuzat de erezie, adică acel care dorea să trăiască o viață biblică, era acuzat de rătăcire. Învățăturile lui Petru de Bruys ne sunt cunoscute numai din scrierile dușmanilor săi de moarte. Din aceste acuzații catolice contra lui Petru de Bruys, deducem că acest

Chinuirea erezicilor

om al lui Dumnezeu a respins tradiția și toate celelalte ziceri vechi și s'a lipit străns de Sfânta Scriptură, ca singurul și adevăratul izvor pentru toate învățăturile și practicele religioase creștine.

În broșura scrisă de un abate contra lui Petru și a urmașilor săi, notăm următoarele acuzații pentru erezie sau rătăcire:

1. Prima rătăcire. Învățăturile lor. Petrubrusianistii sunt acuzați că tăgăduiesc că copiii înainte de vârsta conștientă sunt mân-

tuiți prin botez. Ei tăgăduiesc că credința altuia poate fi de folos celor mici. Că botezul nu poate cu niciun chip curăți sufletul de păcat. Noi, zice Petru de Bruys, așteptăm timpul potrivit și după ce omul este pregătit să cunoască pe Dumnezeu, — crede în El, atunci noi nu-l **rebotezăm**, (dupăcum suntem învinuiți), ci îl botezăm cu adevărat.

2. A doua rătăcire a Petrubrusianistilor a fost că, ei credeau că edificiile și bisericile nu sunt de folos; locurile sfinte nu sunt necesare și creștinii pot să se roage tot așa de bine în han și în biserică, în fața altarului sau în grajd, pentru că Dumnezeu aude și răspunde. Apoi, că, biserica lui Dumnezeu nu stă din o mulțime de pietre zidite laolaltă, ci din unirea credincioșilor adunați.

3. A treia rătăcire. Petrubrusianistii spun că, crucea pe care a fost Hristos așa de groaznic torturat și omorât, nu poate fi adorată sau venerată.

4. Ei nu cred în transubstanțiațiune, adică în prefacerea trupului și sângelui lui Hristos. „Pentru că Hristos”, zic ei, „a suferit odată pentru totdeauna”. Și că „acesta este trupul meu”, la Cina din urmă, n'a însemnat nicidecum că pâinea a fost schimbată în carne, pentru că acest lucru ar fi o absurditate. În același timp ar fi existat două trupuri, unul în Hristos, iar celalalt pe masă.

5. A cincea erezie e că Petrubrusianistii spun că „jertfe, rugăciuni și milostenii”, făcute de credincioșii vii pentru cei morți, nu sunt de niciun folos și nu pot cu niciun chip ajuta pe cel mort. Pentru că odată morți, faptele lor nu pot fi nici înmulțite nici micșorate. Omul mort nu poate nădăjdui nimic dela cineva de pe pământ, dacă atunci când trăia n'a primit pe Domnul. De aceea, acelora cari au trecut în lumea

(Continuare în pag. 4-a)

UN FAPT SIGUR

de I. Bucur

„Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!” Așa ziceau oamenii de pe vremea apostolului Pavel (I. Corinteni 15:22), ba încă și cei de pe vremea proorocului Isaia (Isaia 22:13); și într'un fel sau altul așa vorbesc oamenii și în ziua de astăzi.

Fapt sigur este că vom muri; de acest fapt, nimeni nu se îndoiește. Și dacă tot așa de sigur ar fi că odată cu moartea totul s'a sfârșit și că dincolo nu mai e nimic, poate că și eu aș striga împreună cu alții: „Faceți-vă aici pe pământ, în orice fel, viața cât mai bună, fiindcă dincolo nu mai e nimic”.

Dar cine îți spune că dincolo nu mai e nimic și că odată cu moartea totul s'a sfârșit? „Mintea mea”, răspunzi tu. Ah, prietene, dacă n'ai un sprijin mai tare ca mintea ta, stai pe nisip înșelător, care curând îți va fugi de sub picioare. Ce poate mintea omenească să știe despre lucruri care sunt mai pe sus de ea? Ea poate doar să-și facă fel de fel de închipuiri, dar să știe nu poate. Nu vezi că mintea se deosebește dela om la om? Unul judecă într'un fel, altul într'alt fel, fiecare cum îl taie capul. Aceasta e dovada că nu trebuie să te încrezi în mintea ta, mai ales când este vorba de lucruri care trec peste ea și pe care, oricât s'ar sili, nu poate să le cunoască. Numai unul Dumnezeu poate să dea la o parte vălul, care acopere tainele veșniciei. Numai El poate să ne descopere și să ne arate din aceste taine cât vrea și să ne facă în stare să le înțelegem.

Ei bine, El ne-a descoperit, ne-a arătat; și ce ne-a descoperit El, se găsește în cartea Sfânta Scriptură sau Biblia, căreia i se mai zice și Cuvântul lui Dumnezeu. În mai bine de o sută de locuri din această carte, se spune că nu se sfârșește totul odată cu moartea, că sufletul trăiește și după moarte, ba chiar că și trupul va învia.

„Nu pot să înțeleg”, răspunzi tu, „și de aceea nu pot să cred”. Că nu poți să înțelegi nu e lucru de mirare, ba chiar m'aș mira să spui că înțelegi; dacă însă spui că nu poți să înțelegi, te înșeli amar, pentrucă tu crezi o mulțime de lucruri pe care nu le înțelegi. Nu, prietene; ar fi cinstit

din partea ta să spui: „**Nu vreau să cred**”. Și să-ți spun eu de ce nu vrei să crezi? Fiindcă iubești lumea și plăcerile ei, vrei să fii slobod la păcat și să-ți faci voia. Gândul că ai să dai socoteala odată înaintea lui Dumnezeu îți este nesuferit; iar teama că ai putea să fii pierdut pe veci, te umple de groază. De aceea mai bine la o parte cu aceste lucruri așa de serioase! Iată toată socoteala ta.

Dar, fie că vrei să crezi, fie că nu vrei să crezi, în Scriptură stă scris: „Este rânduit oamenilor să moară o singură dată și după aceea **vine judecata**” (Epistola către Evrei 9:27). Domnul Hristos a spus: „Vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut cele bune, **vor învia** pentru viață; iar cei ce au făcut cele rele, vor învia pentru judecată” (Ioan 5:28—29). Și tot Scriptura mai spune: „Niște cărți au fost deschise... și morții au fost judecați după faptele lor, după cele scrise în cărțile acelea” (Apocalipsa 20:12).

Aceasta este mărturia lui Dum-

nezeu. Dar nu e numai atâta, căci dacă ar fi fost numai atâta, am cădea în desnădejde. Tot Dumnezeu ne mai descopere în Cuvântul Său că Fiul Său a murit pe lemnul crucii (1 Petru 2:24), că El a murit acolo pentru noi, ispășind adică păcatele noastre (1 Ioan 2:2), că oricine crede în El este iertat de toate păcatele (Faptele Apostolilor 10:43) și are viața veșnică (Ioan 3:16) și că cine crede în El, îi și urmează, trăind o viață nouă.

Intoarce-te deci de pe calea ta rea! Ia pe Domnul Isus în inima ta ca Mântuitor și Stăpân. Dacă vei crede în El cu adevărat, îl vei iubi și-ți vei fi recunoscător. Sufletul ți se va lipi de El, vei trăi viața cea nouă pe care ți-o dă El și vei merge astfel cu El pe o cale nouă și sfântă. La aceasta te cheamă prin această foaie. Ascultă chemarea Lui și începe a trăi în ascultare de El. Atunci moartea, judecata și veșnicia nu te vor îngrozi, fiindcă, trecând de aici, știi că mergi la Domnul Isus, în lumină.

Petrubrusianiștii

(Urmare din pag. 3-a)

viitoare, nu se mai poate adăuga nimic.

Afară de acestea de mai sus, Petru de Bruys a crezut încă alte multe erezii și rătăcirii descoperite în Biblie.

6. Ei au respins tradiția și sf. Părinți, și au primit numai Biblia.

Prigonirea Petrubrusianiștilor

Numărul celor ce au crezut și au primit învățăturile propovăduite de Petru și Henry, a fost foarte mare. Regiuni întregi, în masă, au părăsit biserica oficială, și au îmbrățișat cu însufletire această **erezie**. Bisericile au fost închise, mănăstirile părăsire, sărbătorile și posturile neluate în seamă. În fața acestor stări de lucruri, biserica romano-catolică a luat măsuri foarte energice. Inchiziția a intrat în funcțiune. Temnițele au fost umplute în întregime. Rugurile au fost reaprinse. Așa că într'un timp destul de scurt, conducătorii au fost arși de vii, mase întregi de Petrubru-

sianiști au fost masacrați și regiuni întregi pustiite și lăsate în sânge și cenușă. În multe locuri Petrubrusianiștii au fost cu totul exterminați și nimiciti până la unul.

Au fost puse la cale cruciate, cu scopul de a distruge pe eretici și a devasta regiunile locuite de ei. Aceste lupte de exterminare au numele de războaie sfinte, împotriva „sectanților”.

Intr'o cuvântare, Papa Inocențiu al III-lea, a spus următoarele: „Prigoniți-i cu mâna tare; jefuiți-i de pământurile și averile lor. Alungați-i și puneți catolicii în locul lor”. În aceste războaie sfinte împotriva „sectanților”, toți erau chemați să se angajeze, promițându-li-se acelor cari își vor pierde viața, „iertare de toate păcatele făcute dela naștere și până în ziua morții” și o „intrare sigură în Paradis”. Adeseori aceste cruciate sau armate numărau zeci de mii de oameni de toate vârstele și din toate clasele sociale.

TEMEINICIA TINEREȚII

de D. Pascu

Tineretea este primăvara vieții. Este vârsta cea mai frumoasă, de care își amintesc cu părere de rău și cei cu plețele albite.

De primăvară atârnă ceea ce vom culege vara și toamna și mai ales aceea ce ne va fi hrana peste iarnă. Casele frumoase și tari datorează puterea lor fundamentului pe care sunt zidite. O casă cu temelie tare va înfrunta ploii, viscole și cutremure.

Dupăcum arhitectul caută un loc potrivit pentru a clădi pe el, și grădinarul pregătește pământul pentru a sădi în el; dupăcum plugarul își plivește la timp grânele, la fel trebuie să alegem și noi temelii vieții noastre în tinerețe.

Dumnezeu

Dacă răsfoim paginile Bibliei, vom găsi în ea lumina și pilde cari ne vor ajuta mult în această lucrare. Daniel a fost un tânăr pregătit pentru toate împrejurările vieții. Temelii vieții lui s'a format în tinerețe și prima ei piatră a fost **Dumnezeu**. Da, piatra din capul unghiului pe care a început el să zidească a fost Dumnezeu. Când tânărul bogat din Scripturi a venit la Isus cu marea problemă a vieții, răspunsul a fost, **Dumnezeu**. Când un alt învățat vine la El să-L întrebe despre cea mai mare poruncă, El răspunde: întâi Dumnezeu. Legiuitorul din vechime, învățatul Moise, dând legi poporului Evreu, pune în prima poruncă pe Dumnezeu. Când Pavel își rostește predica pe care doreau s'o audă filosofii pe Areopag, el începe și termină cu Dumnezeu din care ne tragem cu toții ființa. Și cuvintele înțeleptului Solomon răsună și azi: „Adu-ți aminte de Creatorul tău în zilele tinereții tale”. Astăzi, când tineretul este asaltat din toate părțile de plăceri în mii de culori, noi strigăm: „Tinerilor! Dumnezeu întâi. El este Cel ce ne-a dat suflarea, El este Cel ce ne dă lumina soarelui și în mâna Lui stau bătăile inimii noastre.

Tara noastră, lumea în care trăim, are nevoie de tineri cari îl asează pe Dumnezeu în locul de frunte în preocupările lor. Tânărul care trăiește cu Dumnezeu, nu va minți, nu va fura, nu-și va

trăda țara. Dumnezeu îi este singurul punct de sprijin al sufletului. Orice alt sprijin va da faliment. Când întunecul nesiguranței ne-a cuprins, lumina Lui ne va călăuzi la limanul dorit. Când desnădejdea crudă ne înconjoară, vocea Lui părintească va străbate furtuni, valuri, întunec, frică, și va semăna speranță și cântece în inimile noastre. Ce minunat este Dumnezeul arătat de Isus! Tinerilor, L-ați găsit? Este El aproape de voi? Domnul v'a iubit prin Isus într'un chip deosebit. Astăzi îl puteți întâlni și veți fi fericiți cu El pe acest pământ nesigur și dincolo în veșnicii.

Educația

Daniel a petrecut vremea citind. Acasă la Ierusalim a fost tânărul cel mai bine pregătit pentru orice fel de lucrare. Dus în Babilon a început din nou să citească. Trei ani de zile a stat închis între pereții casei, hrănindu-se cu zarzavaturi și apă. Trei ani de zile s'a lipsit de toate plăcerile tinereții, cari nu l-au ispitit să-și părăsească odaia de studiu. După trei ani a fost dus la palat. Și cei trei ani ai vieții au fost răsplătiți din belșug. Tinerilor! Educația o putem pune ca a doua piatră a temelii vieții. Dumnezeu, punctul nostru de sprijin este atotînțelept. Pe măsură ce treceau zilele, tânărul Isus creștea în înțelepciunea. El a citit tot ce putea să-i mărească cercul cunoștințelor. Un tânăr, care a găsit pe Dumnezeu, trebuie să prețuiască educația. El se va strădui să cunoască zi de zi pe Dumnezeu. Se va sili să cunoască bine lumea creată de El. Va căuta să vadă mâna lui Dumnezeu în toate secolele trecute și pentru acest scop va citi cărți bune. Numai o singură tinerețe ni s'a dat și dacă acum nu pregătim terenul lăuntric bine, viața noastră se va asemăna cu o grădină cu pomi piperniciți, cu o holdă prin care n'a trecut destul de adânc fierul plugului. Tinerilor, nu vă lăsați vrăjiiți de han! Nu lăsați să ocupe primul loc în tinerețea voastră sburdălniciile. Întâi Dumnezeu apoi educația. Nu ești prea înaintat în vârstă ca să nu poți învăța. Daniel în Babilon

n'a mai fost copil mic de școală. Aici a trebuit să învețe o altă limbă, alte obiceiuri și altă cultură, dar trei ani de muncă fără preget, i-au încununat osteneala și viața. Tara noastră, bisericile noastre, au nevoie de tineri cu educație, care îl au pe Dumnezeu de conducătorul vieții lor.

Idealismul

Cei cari încearcă lucruri mari pentru binele omenirii, fără a ține seamă la folosul sau pierderea personală, care va urma din înfăptuirea gândurilor lor, se numesc idealisti. Cel mai mare idealist care a trăit vreodată pe pământ, a fost Isus. Viața Lui întreagă a trăit-o numai pentru alții. Pentru a ajuta pe alții, Isus se lipsea de hrană și odihnă, ca la fântâna lui Iacob, sau stând de vorbă cu Nicodim, și potolind furtuna pe marea înfuriată. În fața celor mai chinuitoare dureri ale vieții Sale, el a mângăiat pe tâlharul nenorocit care murea alături de El.

Casele mari au diferite pietre de înfrumusețare. Idealismul înfrumusețează tinerețea.

În toate faptele mari ale popoarelor, tineretul a fost generația care s'a jertfit cântând, pe altarul faptelor mărețe. În lucrul sfânt sunt mari goluri pe cari numai tinerii le pot umplea.

Tineri cari au experiența nașterii din nou, cari au primit ca Isus să fie totul în viața lor, cari sunt gata să se roage: „Vie împărăția Ta în inimile și viețile noastre”, cu un cuvânt tineri în viața cărora să se vadă chipul lui Isus.

Zilele tineretului

În a doua jumătate a lunii Noemvrie, dorim să avem câteva zile ale tineretului în toate bisericile noastre. În acest scop, suntem pe cale să organizăm o grupă compusă din frați predicatori din diferite părți ale țării, care vor cerceta bisericile cu tineret mult, bucurându-se cu ei mai multe zile. Rugăm pe toate bisericile cu tineret, care doresc să aibe pe un asemenea frate predicator în mijlocul lor pentru o săptămână, să ne anunțe prin o carte postală la adresa: Dănilă Pascu, str. Fabricii 20, Arad.

Din lumea largă

Situația în Cehoslovacia. Privirea întregii lumi, este ațintită asupra neînțelegerilor dintre Cehoslovacia și Germania. În ultimele zile, bătrânul prim-ministru al Marelui Britanii, dl. Chamberlain, care nu s'a suit niciodată în avion, a plecat la această vârstă înaintată, pe calea aierului, în Germania, ca să se vorbească cu d-l Hitler, cum ar trebui aranjată neînțelegerea dintre Germania și Cehoslovacia, pe cale pașnică.

Toată lumea a simțit un fel de ușurare și se aștepta la mari și bune rezultate dela această întâlnire. Când d-l Chamberlain a luat cunoștință de pretențiunile Germaniei, a plecat înapoi la Londra unde a avut mai multe consfătuiri cu miniștrii englezi și francezi, ajungând la o înțelegere, asupra planului care tre-

buie aplicat în aceste neînțelegeri. Planul a fost ca Cehoslovacia să elibereze teritoriul cu majoritatea locuitorilor Germani, Germaniei lui Hitler, iar unde locuitorii germani nu sunt majoritatea, să se înlesnească un schimb de locuitori. Adică, acei germani cari locuiesc în Cehoslovacia, să poată trece în Germania, iar ceilalți din Germania să poată trece în Cehoslovacia.

La întoarcerea d-lui Chamberlain în Germania, d-l Hitler s'a prezentat cu noi cereri, mai mari ca și primele, și prim-ministrul Angliei la aceste noi pretențiuni, și-a luat calea înapoi în Anglia, promițând că va trimite Cehoslovaciei memorandumul lui Hitler, în care sunt expuse pretențiunile Germaniei, dar că nu poate sfătui Cehoslovacia ca să le primească.

Polonia și Ungaria. Când aceste două țări au observat, că marile puteri au sfătuit Cehoslovacia să îndeplinească o parte din cererile Germaniei, s'au gândit că de aici pot profita și ele. Astfel Ungaria și Polonia au cerut ca la fel, cum vor fi satisfăcute cererile Germaniei, în legătură cu germanii sudeti din Cehoslovacia, să fie satisfăcute și pretențiunile Poloniei și Ungariei, în legătură cu locuitorii poloni și maghiari ce locuiesc în Cehoslovacia. Prin aceste cereri, ele urmărind alipirea unor ținuturi din Cehoslovacia, la Polonia și Ungaria. Cererile acestor țări au fost susținute de către d-l Hitler și Mussolini. În acest scop s'au organizat în Polonia și Ungaria multe întruniri, unde aceste lucruri au fost discutate și cerute.

Mobilizare în Cehoslovacia. După ce s'a luat cunoștință de nouile cereri ale Germaniei, și, pe de altă parte de pretențiunile Poloniei și Ungariei, Cehoslovacia a procedat la schimbarea guvernului. Astfel, noul guvern are în frunte pe generalul Sirovy, care este binevăzută de populația Cehoslovaciei, și care a fost un mare luptător în timpul războiului mondial. Apoi Cehoslovacia a mobilizat aproape un milion de oameni, cu toate cele necesare, pentruca într'un eventual războiu, să se poată apăra.

Franța și Rusia. În această situație încordată, Franța și Ru-

sia au declarat prin reprezentanții lor, că imediat ce Cehoslovacia va fi atacată, ele se vor grăbi întru ajutorarea ei. La fel, Rusia a făcut ca Polonia să înțeleagă, că atunci când va ataca Cehoslovacia, Rusia nu va lua în seamă înțelegerea ce o are cu Polonia.

Japonia. Reprezentanții Japoniei au lăsat să se înțeleagă, că atunci, când Rusia va ataca Germania, va intra și ea în acțiune, sprijinind Germania.

România și Jugoslavia. Reprezentanții României și ai Jugoslaviei, au înaintat atât la Praga, cât și la Budapesta o notă, în care se spune că atunci, când Ungaria va ataca Cehoslovacia, sau când Ungaria va permite vreunei armate dușmane Cehoslovaciei să treacă prin teritoriul ei, pentru ca să atace Cehoslovacia, România și Jugoslavia vor interveni imediat ca să dea ajutorul convenit Cehoslovaciei.

Discursul lui Hitler. Pentru luni seara, 26 Septembrie, d-l Hitler va vorbi înaintea unei mari adunări. Vorbirea lui va fi transmisă de către toate posturile de radio din Germania și în aceste vorbe, el va prezenta ultimele pretențiuni ale Germaniei. Se crede că Hitler va arăta prin discursul său, că mai sunt căi pașnice pentru rezolvarea neînțelegerii ce durează de câteva zile. Toată lumea așteaptă cu mare curiozitate acest discurs.

Președintele Americii Roosevelt. După încordarea din ultimele zile, președintele Americii a trimis telegrafic un apel călduros atât d-lui Hitler, cât și d-lui Beneș, președintele Cehoslovaciei rugându-i, să nu întrerupă convorbirile pentru o înțelegere pașnică a chestiunii ce îngrijorează azi toate țările. Nu se știe care va fi efectul acestui apel.

Și Franța ia măsuri militare. Dat fiind că până în prezent nu s'a ajuns la niciun fel de înțelegere între Germania și Cehoslovacia, Franța a chemat sub arme rezerviști necesari pentru a face față oricărei împrejurări. Astfel, linia fortificată din spre Germania, numită Maginot, a fost ocupată de către armata franceză.

DELA UNIUNE

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Martihaz, Bihor, 160 lei. Bis. Sănnicolaul Mare, 130 lei. Bis. Pesac, 165 lei. Bis. Șega-Arad, 200 lei. Bis. Pescari, 76 lei. Bis. Sănnicolaul Mic, 100 lei. Bis. Secuș, jud. Arad, 100 lei. Bis. Gurahonț, jud. Arad, 100 lei. Bis. Zeldiș, jud. Arad, 80 lei. Bis. Sighișoara, 375 lei. Vicaș Ana Gapiu, 50 lei. Bis. Gârbovița, 150 lei. Bis. Hidșelul de sus, Bihor, 520 lei. Bis. Văleni, jud. Cahul, 100 lei. Bis. Glimboca, 200 lei. Bis. Uricani, P. Teofii, 190 lei. Bis. Cociuba Mare, 60 lei. Bis. Pleșcuța, 230 lei. Bis. Română Oradea, 1000 lei. Bis. Otlaca, prin fr. Durst, 400 lei. Bis. Glocbucraiova, 56 lei. Bis. Hălmăgel, 150 lei. Bis. Livadea de Coastă, 100 lei. Bis. Bârca, Severin, 40 lei. Bis. Lupeni, prin fr. Rusu, 220 lei. Bis. Bonțesti, jud. Arad, 115 lei. Bis. Seneș Mureș, 100 lei. I. B. Preșban, Hațeg, 150 lei. Bis. Forotie, Caras, 106 lei. Bis. Covășinț, 100 lei. Bis. Vasiova, Caras, 150 lei. Bis. Comerqa, T. Mică, 200 lei. Bis. Hondol, jud. Hunedoara, 252 lei. Bis. Sibin, 250 lei. Bis. Drajna de jos, 415 lei. Bis. Lugoș, 250 lei. Bis. Orșova, 300 lei. Bis. Rusca Montana, 42 lei. Bis. Lălaşinț, 100 lei. Bis. Brăila, S. Voia, 750 lei. Bis. Iam, Caras, 520 lei. Bis. Pojejena de jos, 232 lei. Bis. Ciuchici, Caras, 50 lei. Bis. Dalboșet, 450 lei. Bis. Bănia, 40 lei. Bis. Șipeț, 100 lei. Bis. Băcăjdia, 100 lei. Bis. Vadul Carol II, 252 lei. Bis. Bălți, 580 lei. Bis. Buteni, 260 lei. Bis. Vișoara, jud. Constanța, 160 lei. Bis. Sălaşul de sus, 170 lei. (Va urma).

Casier: N. ONCU, str. Blanduziei 4, Arad.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

BISERICA BAPTISTA din Tichilești a avut un frumos botez, la 11 Sept., în care 9 suflete au mărturisit pe Domnul. Botezul a fost oficiat de fr. T. Cenușă, păstoriul bisericii din Tulcea. Au luat parte aproape toți bolnavii din leprozerie. După botez a urmat Cina Domnului. Dumnezeu a binecuvântat lucrul Său între leproșii din Tichilești.

A INCETAT DIN VIAȚA sora Rus Domnica din Canciu, jud. Someș. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de fr. G. Morar și G. Crișan.

FRĂȚII DIN CERCUL BORLOVA, jud. Severin, au avut un frumos botez în Caransebeș, la 18 Septembrie, îndeplinit de fr. Rădula, ajutat de fr. V. Seracin. S'au botezat 31 persoane. Textul din care s'a vorbit, a fost Matei 3:1-17. În cuvântarea sa despre botez, fr. Seracin a arătat că botezul baptist nu e o învățătură nouă nu se practică sub o formă nouă, e aprobat și îndeplinit și de Isus și e poruncit de El. Datoria celui botezat e să-și mărturisească credința în Isus și să caute să trăiască în sfințenie.

IN BAUTAR a trecut la cele veșnice, soția fr. B. Sabin și sora S. Floare moartă în aceea zi. Actul înmormântării a fost săvârșit de fr. Cornea, Teofil și Sofron.

SERBAREA FEMEILOR din Negoiul Răchitovii. O mare bucurie au avut frații și surorile la această serbare înălțătoare, la care s'a văzut lucrul femeilor pentru Domnul, ajutând pe săraci. La această serbare a luat parte și fr. Cornea care ne-a vorbit din cuvântul Domnului, îndemnându-ne să lucrăm până este ziuă și până e lumina cu noi.

BOTEZ. În Sălașul de sus, jud. Hunedara, s'a ținut un botez biblic, cu 17 suflete. Actul botezului l-a îndeplinit fr. I. Rusu, iar punerea mâinilor și Cina Domnului au fost săvârșite de fr. Cornea, Iustin și Mihai. Corul și muzica fraților din Ostrov și Clopotiva, au cântat cântece spre slava lui Dumnezeu.

S'A ȚINUT INMORMANTAREA copilului fratelui Prejbean în etate de 2 ani. Serviciul a fost ținut de fr. Cornea și Aron, cari au vorbit din Ioan 14:1-7. Au luat parte mai multe biserici.

O ZI NEUITATĂ au avut frații din Groși, jud. Bihor, la 4 Sept., cu ocazia ordinării ca diacon a fratelui tânăr, Ionescu Teodor. La această zi de bucurie au luat parte frații și surorii din 10 comune. Serviciul a fost împodobit de cântările fraților M. Vicaș, Colțea Gavril, Seminarist, și Jolte Florian. Serviciul de ordinare a fost îndeplinit de frații M. Vicaș și Jolte Florian. Mai multe cântări frumoase au împodobit această serbare.

IN DUMINEȚA, din 18 Sept., s'au botezat 8 persoane la Deva. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. I. Mârza. Totodată fiind și ziua de rugăciune și jertfă, toți cei întruniți în biserică, au dăruit pentru apărarea cultului și pentru zidirea casei de rugăciune din loc. Frații mulțumesc acelor cari au dat și vor da o mână de ajutor pentru înălțarea locașului lor de rugăciune.

BOTEZ IN POTOC, jud. Caraș. Fr. Enașcu a îndeplinit actul unui botez cu 6 persoane, care și-au mărturisit credința în Isus Hristos, în apa unui râuleț ce curge printre munți. Cei ce au luat parte, cântând „Printre munți și dealuri simt pe Dumnezeu”, au simțit și s'au bucurat cu adevărat de prezența Lui în mijlocul frumoasei naturi. — *Alexandru Buteală*.

DUMINEȚA, 11 Sept., s'a ținut în biserică baptistă din Sibiu, serbarea anuală a societății femeilor, condusă de fr. Oprean. Toți cei prezenți s'au bucurat de programul frumos și bogat pe care l-au desfășurat surorile de aici. Seara s'a ținut serbarea secerișului, la care au vorbit fr. Oprean și fr. Schuster, din partea fraților germani.

SERBAREA SEGERIȘULUI în biserică din Olănești, jud. Cetatea Albă. La 4 Sept. s'a ținut serbarea secerișului la care au luat parte frații din 13 comune. Lăcașul de rugăciune a fost frumos împodobit cu fructe și poame de tot felul. Corul și orchestra din Antonești și corul din Slobozia au cântat spre slava Domnului. Programul a fost condus de fr. C. Cioban, conducătorul bisericii din loc, ajutat de mai mulți vorbitori, cari au arătat însemnătatea zilei secerișului în care erebuie să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate darurile Lui din acest an. După masă s'a ținut serbarea tineretului.

Căutând în deșert

Dr. Sven Hedin, povestind întâmplări din călătoriile sale, ne istorisește despre un munte cu mare renume în Tibet. Acest munte fiind privit de locuitori ca sfânt, erau înconjurat de multime de pelerini, din locuri îndepărtate, cari se târau pe jos, pe genunchi, ca să găsească mântuirea. Un alt călător de pe acele locuri, spune că a văzut într-o mănăstire o groapă, sub un perete. Din această groapă, din când în când se ridica o mână osoasă, care primea hrană dela cei ce vin la acea mănăstire. Se spune că acolo stă un sfânt, care în scopul de a găsi mântuirea, a intrat acum 25 de ani, cu hotărârea că nu va ieși niciodată afară, ci va aștepta acolo în mizerie nemurirea. Ce desamăgire mare!

condusă de fr. Melnicenco și împodobită de poezii, soluri și duete.

Literatură pentru iarnă

Se știe că timpul de iarnă este vara sufletului. Să îmbogățim casele noastre cu cărțile care în primăvara ce va urma iernei, ne vor face oameni noi.

Timpul de iarnă cel mai bine folosit, este timpul petrecut cu o carte bună în mână. Să nu fie nicio casă baptistă din care să lipsească Biblia, Noul Testament, cartea de cântări, și o hartă a pământului sfânt. Să punem câte un copil să citească din Biblie, iar altul să arate pe hartă locurile pe unde s'au petrecut ce ne arată Biblia.

Pentru primăvară, fiecare baptist să citească literatura care lămurește credința și misiunea baptistă. Fiecare femeie baptistă să citească „VIEȚA DE FAMILIE IN BIBLIE”. Fiecare fată baptistă să citească cum s'a măritat, a trăit, și a muncit „ANA DIN AVA”. Fiecare predicator să știe pe din afară lecturile frumoase din cartea „DOCTRINELE BIBLICE”. Iar când vom avea „zilele Tineretului”, fiecare tânăr baptist să aibă în mână cartea care povestește într'un mod atât de frumos, „VIEȚA LUI SPURGEON” și a lui „LIVINGSTONE”.

Toate aceste cărți, împreună cu altele, le găsiți la DEPOZITUL DE LITERATURĂ din str. Fabricii No. 20, Arad.

Cântările Sionului

Cu peste 650 de cântări și legată bine, se găsește de vânzare cu 50 lei bucata.

Ceice comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 20 la sută.

Cereți-o cu ramburs dela Depozitul de Literatură Creștină, Arad, Strada Fabricii No. 20.

Noul mers al trenurilor. Se anunță că, cu începere dela 2 Octombrie, mersul trenurilor se va schimba, după cum se va anunța ulterior.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Cine iubește pe Dumnezeu mai mult

Dr. Henry von Dyke, ilustrează, printr-o legendă interesantă, gradul de iubire al celor ce slujesc pe Dumnezeu. Un înger s'a prezentat în fața lui Dumnezeu și l-a adus la cunoștință că în orașul Lapon sunt trei oameni renumiți pentru sufletul lor bun. Unul este un vorbitor, celalalt un învățat, iar al treilea un om însemnat pentru faptele lui bune. Ingerul a spus că orașul e binecuvântat din pricina acestor oameni, dar el ar fi curios să știe care dintre ei iubește mai mult pe Dumnezeu. Atunci a primit însărcinarea să propună acestor trei oameni să meargă într'un sătuleț depărtat, prin zăpadă mare, căci acolo vor găsi lucru pentru Domnul. Acel care va iubi pe Dumnezeu mai mult, va fi încununat cu coroana de aur.

La scara amvonului, îngerul a întâlnit pe predicator și i-a spus însărcinarea. Predicatorul a schimbat fețe și privind buimăcit în jur, răspunse: „Dar... pentru ce să merg?”

Atunci îngerul a plecat la casa învățatului și i-a propus și lui să se ducă. Învățatul Malvin a întâmpinat propunerea cu multă neplăcere, bâlbâind: „Dar... cum să merg?”

Ingerul a plecat gânditor și a întâlnit pe Fermor, al treilea om bun. Acesta se grăbea vesel pe străzile orașului. Luând cunoștință de porunca Domnului, a intrat repede: „Când să plec?” Atunci îngerul, săltând de bucurie, și-a luat cununa de pe frunte și a pus-o pe capul acestui copil al lui Dumnezeu, care n'a mai întreat: „dece și cum să plece”, ci a fost gata să se ducă imediat când poruncește Domnul.

Intâmplare rea cu urmări bune

Când a fost asediat Sevastopolul, o ghiulea din tunurile rusești s'a înfipt în coasta dealului tocmai lângă porțile orașului. Această ghiulea, care a produs spaimă în rândurile Englezilor la început, le-a făcut un bine deoarece din coasta dealului în care a intrat ghiuleaua, a izburit un izvor de apă, care a stâmpărat armata însetată.

Frumusețea crește din experiența dureroasă

Nobilul creștin, Adolf Monod, a zăcut în pat în grele suferinți șapte luni de zile. Durerile lui creșteau din zi în zi, astfel că nu mai avea niciun moment de odihnă. El își descrie suferințele prin cuvintele următoare: „Dimineața străbat pustiul, la amiazi Ghetsimani, iar seara

ure Calvarul. Dar să străbați pustiul cu Hristos, să stai în Ghetsimani cu Hristos și să urei Calvarul cu Hristos, este cu mult mai bine decât să te fâvălești în plăcerile păcatului. Să vină asupra mea orice, eu strig: „Binecuvântat să fie Dumnezeu!” Din chinurile lui îngrozitoare, el a învățat să cunoască dulceața prezenței lui Dumnezeu.

Părerăa unui avocat Indian

Cineva a propus unui avocat indian, să înceapă să citească Biblia. La această propunere el a șovăit întâi, dar mai pe urmă se apucă serios și-o citi. După ce a terminat cartea Exodului, întrebat despre părerăa ce și-o dă asupra acestei cărți, el a declarat: „Cartea Exodului conține cea mai perfectă lege morală. Am încercat să văd posibilitatea de a adăuga ceva la ea, dar în curând m'am convins că nici nu pot adăuga, nici nu pot scoate nimic din ea. Ea este o carte desăvârșită”. Acei dintre noi, care cunosc Biblia, sunt convinși că Ea este descoperirea desăvârșită, a unui Tată atot-intelept.

Tratat ca și un membru din familie

Un băiat, care se pregătea la școală ca să devină predicator, și care în același timp ajuta unui misionar ce lucra în părțile cele mai decăzute ale orașului, obișnuia adesea să vină însoțit de câte un vagabond, pe care îl ospăta cu multă bunăvoință. Ii oferea cameră caldă peste noapte, îi oferea baia pentru scaldă, și nu rareori, își oferea și hainele unor asemenea nenorociți. Într-o dimineață când a părăsit baia, unde a condus pe un asemenea om, întâlnind servitorul, i-a zis: „Ioane, să nu te apropi de baia din capătul coridorului ca să faci șgomot, deoarece am acolo un prinț, un om de mare valoare”. Așa știa el să pretuiască pe acești nenorociți, încât îi numea prinți. Ce mare preț avem noi înaintea lui Dumnezeu, care ne dă dreptul să ne numim copii ai Lui și împreună moștenitori cu Hristos.

Un glas din înălțimi

Acum câțiva ani, o femeie din Glasgow, sta pe marginea unei ape hotărîită să-și curme firul vieții. Păcatul o urmărea pas cu pas, și nu vedea o altă scăpare decât sinuciderea. În momentul în care voia să-și pună în aplicare planul ei întunecat, aude deasupra pe dig, cântarea: „Isvor plin cu sânge curge din rana lui Ieșu”. Un politist creștin, care făcea serviciul de pază pe acele locuri, se bucura în Domnul, cântând. Ea asculta această

cântare plină de farmec, când o a doua persoană se uni cu politistul, și cântara mai departe:

„Acest isvor a fost aflat de tâlhar pe cruce, spălându-se acum în el șade în fericire”.

O nouă lumină i-a strălucit în miez de noapte, a fugit până la cântăreți, rugându-i să-i arate pe Salvatorul. Cântăreții i-au arătat pe Ieșu care a mântuit-o, și pentru care a lucrat toată viața, în părțile cele mai decăzute ale orașului Glasgow.

O solie la timp potrivit

Acum un an, un predicator care a fost chemat să vorbească în fața unor oameni aleși, și-a pregătit o predică, după toate cerințele moderne. Când a ajuns la casa de rugăciune, și s'a suit la catedră, a văzut că predica atât de bine pregătită, a rămas pe masa lui acasă. Șiroaie de sudori îi scaldau fața, în timp ce un glas lăuntric, căruia i-a dat ascultare, l-a chemat pe genunchi. Acolo, și atunci a întâlnit pe Ieșu, care întrunește toate desăvârșirile, și l-a rugat să-i ajute în acest ceas greu. Dela rugăciune s'a sculat cu o nouă putere în inimă, și a rostit o predică cum niciodată n'a mai rostit. La sfârșitul serviciului, numeroase persoane au venit să-i strângă mâna pentru puterea pe care au primit-o din acea predică. Tatăl nostru cel din cer, este totdeauna gata să ne asculte și să ne ajute când ajungem în greutăți.

Căutând pe Hristos

Cineva care cunoaște viața fluturilor, și a albinelor a spus următoarele, „Fluturile zboară din floare în floare, în bătaia caldă a soarelui și culege numai aceea dulceată pe care o găsește la suprafață. Albina însă se duce la o floare, și nu pleacă până nu i-a răscolit tot interiorul, strângând tot nectarul pe care îl poate duce cu sine.

A căuta după adevăr asemenea unui fluture, înseamnă faliment. Dacă vom căuta însă ca o albină, îl vom găsi.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e e s k é s
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.**